

Sermons in Stones #9 vraag 2

Geliefde Osho,

U sprak onlangs hoe nep channeling is. Als een Osho groepsleider voel ik dat mijn werk het meest succesvol is als ik het klaar speel uit de weg te gaan en een voertuig voor u word. In die tijden, wat ik zeg of doe, voel ik uw liefde en stilte door me heen. Ben ik in een waan, zoals alle andere mensen die denken dat ze channelen? Kunt u alsjeblieft zeggen wat mijn functie als groepsleider is, als uw discipel?

De mensen die duizenden jaren lang zich hebben voorgesteld dat ze mediums van God – in andere religies goden - zijn, of van die meesters die niet meer in het lichaam zijn, worden voertuigen voor hen, mediums voor hen. De mogelijkheid is er.

Als je van me gehouden hebt, kan er zelfs wanneer ik niet in het lichaam ben een contact zijn. Voor liefde maakt het geen verschil. Maar het hele ding hangt af van het medium – zijn zuiverheid, zijn stilte, de absolute stilte van zijn mind. De stilte moet zo groot zijn alsof hij niet langer aanwezig is – alleen stilte is er. Hij moet een holle bamboe worden.

Ik bekritiseerde die veinzers uit Californië die erover spreken te channelen met dode meesters, met mensen die naar gene zijde zijn gegaan en niet meer kunnen terugkomen naar de aarde omdat hun werk hier compleet is.

Deze mensen in Californië zijn niet in enige discipline gegaan die er bestaat hen tot mediums te maken. Ze weten niets van meditatie. Ze weten niets van de staat van geen mind – want slechts in de staat van geen mind is er een mogelijkheid van enig contact met een lichaamloze ziel.

Deze mensen die kanalen zijn geworden, zijn niet in een meditatieve staat, dat is een ding. Het tweede ding is dat welke boodschappen ze ook brengen dusdanige troep is, dat het respectloos is ten aanzien van de doden. Deze arme lieden kunnen nu niets zeggen, dat “dit is niet mijn boodschap.”

Als een boodschap van een meester komt is het iets zo absoluut noodzakelijk dat de meesters die niet meer in hun lichamen zijn voelen dat een boodschap gestuurd moet worden naar alle onbewuste, slapende, blinde mensen. Maar alleen als er iets dringends is, anders is het niet nodig. Ik heb gekeken in een paar boeken die deze channels geproduceerd hebben – het is absoluut troep! Je kunt alleen de waarde vinden als je ze weegt -- die hoeveelheid papier is verknoeid. Ik ken geen enkel medium boek wat de grootheid en de grandeur van een Gautam Boeddha toont. En vreemd genoeg noemen al deze mediums niet de namen van de echte meesters, omdat vergeleken tot hun uitspraken, de waardeloze boodschap die zij brengen te armzalig zal lijken.

Als iemand zegt, “Dit is een boodschap van Gautama Boeddha,” dan moet het van zijn kwaliteit zijn. Dus zij spreken van meesters die er nooit geweest zijn, ze spreken over meesters die op het continent van Atlantis waren, wat verdronken is. Gelukkig is er geen bewijs nu, geen document, geen spoor nagelaten of er ooit wel zo’n meester was.

Maar ik kan zeggen dat deze uitspraken niet van enige meester komen. De uitspraken zelf zijn niet helder. Er is niets dat hen de autoriteit geeft van ervaring. Het is allemaal gebrabbel.

En je moet ook zien dat deze mensen die gekozen zijn voor dit grote werk van voertuig worden ... hun leven bewijst het niet. Ze zijn net zo hebzuchtig, zo boos, zo jaloers als ieder ander. Hun medium zijn zou hen hebben getransformeerd. In feite, tenzij ze getransformeerd waren, konden ze geen medium worden.

Mijn sannyasins die in de wereld in therapiegroepen werken hebben soms gevoeld dat ze open voor me zijn, beschikbaar voor me, en soms zijn ze gesloten. Het is de menselijke natuur, ups en downs; ze zijn nog niet verlicht.

Soms zien ze de eeuwige sneeuw, ver weg in de Himalaya; maar het is ver weg en slechts een enkele keer, als er geen wolken zijn en de zon schijnt, kun je het zien.

Maar jij bent niet daar.

Als een sannyasin gesloten is, zou zijn eerste werk niet op de groepsleden moeten zijn, maar op zichzelf. Hij moet openen, hij moet beschikbaar zijn voor mij. Dit is een eenvoudig excuus – want als hij open voor mij is, dan is hij open voor de hele existentie.

Beschikbaar zijn voor de meester is slechts een excuus. Je zult angstig zijn om je voor het hele universum te openen – het zal teveel zijn.

De meester overtuigt je dat het niet nodig is om alle deuren en alle vensters te openen: “Je opent slechts een klein venster – een klein venster voor mij.” Maar eenmaal zelfs een klein venster geopend, komt het hele luchtruim binnen. En de vreugde, de vrede, de schoonheid die je voelt zullen maken dat je al de vensters en al de deuren opent.

Mijn therapeuten hebben het verschil in hun werk gezien. Als zij open en beschikbaar zijn kunnen ze zo beslist, zo onbetwifelbaar voelen dat iets van boven door hen heen stroomt. Ze zijn enkel holle bamboes geworden, die het lied spelen, toestaand dat het lied voort stroomt. Het lied is niet van de fluit. De grootheid van de fluit is dat ze het lied niet op enige wijze hindert maar helpt, het toestaat de wereld te bereiken.

Er is geen sprake van channeling – ofschoon ik je mijn nummer heb gegeven. Je moet nul zijn om in harmonie met mij te zijn.

Maar dan zul je een enorme verandering in de kwaliteit van je werk zien. Je kunt wonderen doen voor de deelnemers.

Als je gesloten bent, kun je in staat zijn een groep te leiden omdat je de technische kant kent.... Weet je het verschil tussen een wetenschapper en een technicus? De technicus is geen wetenschapper en de wetenschapper is geen technicus. De wetenschapper ontdekt de verborgen schatten van de existentie en ontdekt ook de technieken en methoden om deze schatten te gebruiken. De technicus is slechts geïnteresseerd in de techniek. Hij is geen ontdekker, maar weet precies wat er gedaan moet worden.

Er zal een groot verschil in kwaliteit zijn maar het zal niet worden gevoeld door mensen die nooit iets hogers hebben gekend.

Een therapeut die niet diep in meditatie is, zal niet open zijn, zal niet versmelten met het universum, zal niet in staat zijn een echte hulp voor de deelnemers te zijn. Misschien een troost... misschien zullen de deelnemers de euforie een paar dagen voelen en dan zal het langzaam verdwijnen. Dan zullen ze opnieuw een groep nodig hebben. Ze worden verslaafd.

Groep verslaafden zijn in dezelfde categorie als drugverslaafden. De groep heeft hen niet geholpen vrij en onafhankelijk te worden; de groep heeft hen slaven gemaakt. Nu zullen ze continu zoeken – deze groep, die groep.

Maar geen groep zal hen een inzicht in zichzelf geven omdat de therapeut zelf niet in een situatie is waar alle problemen zijn opgelost, alle vragen zijn verdwenen, waar ze eenvoudig elke ademhaling genieten. Zij hebben hun problemen net zoals jij hebt.

Het gebeurde....

Een van de grote psychologen, een van de stichters van de beweging van psychologie, Alfred Adler – hij is een van de drie-eenheid: Sigmund Freud, Carl Gustav Jung en Alfred Adler, dit zijn de drie pilaren. Hij sprak tegen zijn studenten en een erg penibele situatie deed zich voor. Een uitspraak die hij deed, dat “Mijn ervaring...” en het was een levenslange ervaring van de duizenden patiënten die hij bestudeerd had. Hij zei, “Mijn ervaring met mensen is dat het niet gewoon een toeval is dat een persoon een onderwijzer wordt op een school. Hij wenst dominantie. Hij is niet sterk genoeg om een terrorist te worden, maar hij kan een onderwijzer worden en kan dertig kleine jongens en meisjes kwellen.”

Het schijnt dat er enige waarheid is in wat hij zegt.

Iedereen kiest een bepaald beroep; er moet een psychologie achter zitten. Het is in veel onderzoeken gebleken dat mensen die medicijnen studeren de mensen zijn die het meest bang voor de dood zijn. Jullie doctoren zijn meer bang voor de dood dan ieder ander. Ze zijn tot medicijnen gekomen op zoek, onbewust, een manier te vinden die voorbij de dood leidt. Het is geen opzettelijke beslissing maar als ze gehypnotiseerd worden en gevraagd, komt het antwoord duidelijk: ze zijn bang voor de dood en ze hebben het beroep uit die angst gekozen.

In het leven van een van de keizers van India, Jehangir, is een incident. Hij was in opstand gekomen tegen zijn vader, hield hem gevangen, en had het keizerrijk overgenomen. Hij schrijft in zijn autobiografie: "Mijn vader vroeg me vanuit de gevangenis, 'ik zou graag tenminste dertig studenten hebben die ik religie kan onderrichten, litteratuur, poëzie. Op die manier zal ik bezig blijven, en bezig met een activiteit die me erg na aan het hart ligt. Ik houd van kinderen, ik houd van poëzie, en nu is er geen werk voor me.'"

Het commentaar van zijn zoon is, "Hij wenst nog steeds te domineren. Het verlangen om dertig studenten te hebben heeft niets met opvoeding te maken want in zijn hele leven was hij nooit in opvoeding geïnteresseerd; hij opende nooit grote universiteiten of colleges of iets dergelijks. Hij deed nooit iets aan poëzie of litteratuur. Nu, in de gevangenis wenst hij dertig studenten zodat hij kan domineren. Hij kan nog steeds keizer blijven ofschoon het keizerrijk erg klein zal zijn – slechts dertig studenten."

Maar mensen zijn zelfs tevreden met een persoon – een vrouw, een man. Enkel een klein keizerrijk beperkt tot een kleine flat.

Adler zei dat politici allen lijden aan een minderwaardigheid complex. Ze voelen zich inferieur om elke stomme reden. Bijvoorbeeld, Lenin, de man die de Sovjet revolutie creëerde en de Sovjet-Unie was erg bezorgd en begaan en altijd bewust van het feit dat zijn benen erg kort waren. Zijn bovengedeelte van het lichaam was groter en zijn onderlichaam erg klein. Zijn benen konden niet tot de grond reiken. Zittend op een stoel hingen zijn benen los en hij probeerde dit op alle mogelijke manieren te verbergen zodat niemand ze in de lucht zag hangen.

Dat was Lenins probleem. Dat creëerde de Russische revolutie. Dat maakte hem tot de grootste revolutionair van de wereld. Dat maakte hem de meest machtige man op een zesde deel van het land van de aarde – de Sovjet-Unie is een zesde deel van het land van de hele aarde. Het is bijna twee continenten. Het begint in Europa en eindigt in Azië, het bedekt heel Europa en Azië.

Alle politici zijn op zoek naar macht. Het is een wil naar macht. Maar waarom? Je moet je ergens machteloos voelen. Je wilt jezelf en de wereld bewijzen dat je niet machteloos bent want je weet dat als je niet iets doet je jouw hele leven zult lijden aan minderwaardigheid en iedereen je als minderwaardig zal beschouwen.

Deze situatie moet veranderen.

Op deze manier was Adler elk mogelijk beroep aan het beschrijven, en wat de psychologische reden erachter is. Precies toen stond een student op en vroeg, 'Hoe zit dat met psychologen? Zit er iets los in hun hoofden? Waarom kiest iemand psychologie? Volgens de filosofie die u heeft uitgelegd moet er iets mis zijn met zijn mind, en ik ben het er totaal mee eens.'

Adler was heel erg geschokt – dat hield in dat hij mentaal achtergebleven, ziek was, iets was er fout met zijn mind. Hij noemde nooit die theorie opnieuw. Hij noemde het slechts een keer in zijn hele leven. Dat is zeldzaam, want de theorie is erg betekenisvol en erg waar.

Waarom wenst iemand een therapeut te zijn? Heeft hij zijn eigen therapie gedaan? Is hij klaar met zijn huiswerk? Zo niet, welk recht heeft hij dan om zich met andermans leven te bemoeien, hun mind, hun onbewuste, hun superbewuste? Hij heeft alleen deze woorden gelezen, en hij probeert deze woorden uit op arme mensen – arm omdat ze worden gebruikt als proefkonijn, arm omdat ze tweehonderd vijftig dollar hebben betaald om als proefkonijn te worden behandeld!

En er is een menselijke kant aan waarvan geen notitie is genomen.... Als iemand tweehonderd vijftig dollar betaalt voor een therapiesessie, en hij zegt na de sessie dat "er is niets gebeurd," dan zal iedereen zeggen, "Jij bent een idioot! Ze hebben je belazerd – tweehonderd vijftig dollar weg. En we hebben je zagezegd dat je omging met de verkeerde lieden, maar je luisterde niet."

Nu zijn er tweehonderd vijftig dollar heen, de hele week is verknoeid, en door mensen als een idioot te worden behandeld... dit kan vermeden worden.

Ze komen eruit en nog voordat ze de therapieruimte verlaten beginnen ze te lachen. Ze beginnen te lopen als nog nooit tevoren, zo licht! Laat nu de mensen maar praten.

En de mensen zullen zeggen, "We hadden het fout, er is iets gebeurd. Kijk naar die man – zingend een lied, zonder angst voor de wereld. Hij is nooit zo geweest. Het is tweehonderd vijftig dollar

waard." En als ze het hem vragen, vertelt hij hen welke grote dingen er gebeurden, grote ervaringen. Op die manier redt hij zijn gezicht. Dit is een oud verschijnsel, en de psychologie is erg eenvoudig. Ik moet je een verhaal verteld hebben.... Een man werd in het midden van de nacht gepakt, in het bed van iemand anders vrouw. De echtgenoot was niet verondersteld thuis te komen die nacht maar zijn werk was klaar dus kwam hij eerder naar huis. Hij kon het niet geloven. Zijn vrouw was erg toegewijd – zo had hij haar gekend – en deze man was hem ook goed bekend. Hij was zeker een aardige heer, maar wat er gebeurde was niet aardig. Hij werd zo woedend dat hij een mes nam en de neus van de man afsneed.

De man was zeer gerespecteerd in de omgeving... nu zou iedereen morgen vragen; "Wat is er gebeurd? Hoe komt het dat jij in dat huis werd gevonden? Waarom ging je daar midden in de nacht heen?" – duizend en een vragen en hij had geen antwoord. En dat zijn neus weg is zal meer opvallen dan toen het er was en niemand er iets om gaf.

Er was niet veel tijd. Hij ontsnapte in de nacht.

Onderweg naar een andere stad, ontmoette hij een andere reiziger die in dezelfde richting ging. De reiziger vroeg, "Wat is er met je neus gebeurd?"

Hij lachte, hij danste.... De reiziger zei, "Wat is er aan de hand?"

Hij zei, "Het is zo eenvoudig. Mijn meester zei gewoonlijk, "Het is erg eenvoudig maar tenzij jij het zelf ervaart, is er geen manier." Hij vroeg, "Wat bedoel je met al deze dingen?"

"Ik heb God ervaren. Slechts de neus moet opgeofferd worden, de neus symboliseert het ego."

De man zei, "Dat is juist! Ik ben ook een zoeker. Het zal een zegen zijn als je mij als jouw eerste discipel accepteert."

Dus hij nam de man bij de kant van de weg, achter een struik en sneed de neus van de man af. De neus was weg. De man keek overal rond en hij zei, "Maar ik zie geen enkele God"

De meester zei, "Ik ook niet. Maar wat kun je eraan doen? Als je neus weg is heb je een redelijke, rationele en acceptabele verklaring nodig. Ga nu de stad in, lach, dans, en wie er ook naar vraagt, 'Wat is er aan de hand?' Vertel hem dan gewoon, 'Het was zo'n eenvoudig ding en religies hebben het zo gecompliceerd gemaakt gewoon om mensen uit te buiten. Je hoeft alleen maar je neus af te snijden. Uitgezonderd de neus staat er niets tussen jou en God.'"

De mensen zeiden, "We hebben nooit eerder deze filosofie gehoord. We hebben allerlei geschriften gezien en alle soorten religieuze priesters zijn in de stad geweest. Niemand heeft gezegd dat de neus het probleem is."

Hij zei, "Kom mee naar mijn meester. Hij komt niet in de stad, hij blijft buiten. Ik ben zijn belangrijkste discipel. Zij die geïnteresseerd zijn om God te zien, kan ik een afspraak geven."

Een paar mensen waren geïnteresseerd. In de avond verdwenen nog een paar neuzen en iedereen keek overal rond en zei, "Maar waar is God?"

De meester zei, "Wees geen idioot, er is geen God. Nu is er ook geen neus! Maar je zult iets tegen de mensen moeten zeggen; anders verklaren ze je voor gek. Het is aan jou – intelligent, wijs, verlicht te zijn of idioten te zijn." Binnen twee weken was bijna de halve stad zonder neuzen. En iedereen sprak over God en de prachtige ervaringen. Zelfs de koning werd geïnteresseerd.

Hij zei, "Enkel voor een neus God te verliezen is stommitieit. Zoveel mensen kunnen het niet verkeerd hebben... en het zijn mijn mensen. Hij liet hen komen en vroeg hen, "Vertel ons eens precies wat er gebeurde."

Ze vertelden de koning, "We ontmoeten deze grote meester en hij zei dat er geen groot probleem was. Als je gewoon bereid bent om je neus te verwijderen, wordt het gordijn geopend; God is beschikbaar, en alles waarover de heiligen eeuwenlang hebben verteld. En hij had gelijk. Nu zijn we voor de eerste keer levend." En ze begonnen te dansen....

De koning zei, "Dit zijn alleen intelligente mensen, dus maak een afspraak voor mij."

De eerste minister van de koning was een oude man. Hij zei, "Wacht gewoon eens even. Laat mij precies uitvinden wat de situatie is, want niemand heeft ooit gehoord dat het afsnijden van de neus de kortste weg naar God is. Geef me enkel drie dagen en laat me het hele zaakje uitzoeken."

In de nacht ging hij met een groep legersoldaten en nam de man gevangen, die nu een groot meester was. Ze brachten hem naar het paleis, gaven hem een goed pak ransel en zeiden hem, "Tenzij je de waarheid vertelt zal het straffen doorgaan."

Hij zei, "U kent de waarheid, ik ken de waarheid, iedereen kent de waarheid. Ik ben gepakt in het bed van iemand anders vrouw en die gek heeft mijn neus afgesneden. Wat stelt u dan voor dat ik zou moeten doen? – rondgaan en iedereen vertellen wat er gebeurd is? Dus ik dacht dat dit een goede kans was. Ik heb vaak gedacht om afstand van de wereld te doen en dit is de beste kans. Zelfs als ik het niet wens, moest ik tenminste van deze stad afstand doen waar mensen me kennen en naar een andere stad gaan. Toen sprak ik met een man onderweg die met me mee reisde. Ik was niet zeker dat hij overtuigd zou zijn – want het is zoiets stoms. Maar de mensen zijn dom, en de man stemde toe! Ik voelde me verdrietig voor de arme man. Het was tenslotte relevant in mijn situatie, omdat ik gepakt was met iemand anders vrouw maar hij was zo overtuigd... Ik probeerde hem te zeggen, 'Jij bent te jong. Leef eerst je leven – en dit is een eenvoudige methode, je kunt altijd nog komen.' Maar hij wilde niet weggaan dus moest ik zijn neus wel afsnijden. Hij kon God niet vinden en ik vertelde hem dat ik ook God niet gevonden had, maar nu is dit de enige manier ons aanzien te beschermen. 'Jij gaat de stad in en danst en zing en verklaar dat, Wie ook God wenst te zien hoeft geen enkel moment te wachten. Mijn meester is daar, ik zal je een afspraak geven'"

De eerste minister bracht de man naar de koning en zei, "Luister naar het verhaal – en u was van plan uw neus te laten verwijderen! Dan zou u beginnen God te zien – dat schijnt erg logisch. En misschien zouden wij allen aan uw hof gedwongen zijn onze neuzen te laten verwijderen omdat het niet juist lijkt als de koning God realisatie heeft bereikt en jij leeft met een God gerealiseerd persoon, nog steeds in onwetendheid."

Ze zeiden de man, "Jij gaat terug naar je eigen stad. Anders zul je in de gevangenis moeten blijven." Deze man lijkt zeker een crimineel.

Maar al jouw religies doen bijna precies hetzelfde op verschillende manieren.

De therapeut moet onthouden dat op het ogenblik hij binnenkomt, als hij eerlijk is, zeg de deelnemers dat "Ik ben niet langer open ten aanzien van de existentie en in deze staat van geslotenheid kan ik je slechts schaden. Ik zal alleen werken als ik open, kwetsbaar ben."

En de meester is enkel een excuus.

Het is makkelijker om open jegens mij te zijn omdat je van me houdt en me vertrouwt. Maar terwijl je open voor mij bent, word je open voor alles. Dus het is niet werkelijk open zijn voor mij – dat is slechts een strategie, een methode. De werkelijkheid is om open voor de hele existentie te zijn. Met die uitgestrektheid, wolken die binnenin je zweven, zul je in staat zijn om veel mensen te helpen hun situatie te begrijpen, te aanvaarden wat ze ook zijn en methoden te leren om meer bewust te worden.

En de therapeut moet de mensen voortdurend herinneren dat hij geen meester is. Op het ogenblik dat de therapeut de rol van de meester begint te spelen, zal hij de mensen veel schade berokkenen.

Ik heb honderden therapeuten gekend. Ze hebben hetzelfde probleem als jij hebt, misschien erger, en ze proberen je te helpen. Zij zijn aan het verdrinken en ze proberen iemand te redden die aan het verdrinken is – misschien is samen verdrinken beter dan alleen verdrinken.

De therapeut weet niets voorbij de mind. Zijn enige werk is om mensen tot een normale vredige mind te brengen. Dit is niet een grote prestatie maar je zult de persoon in staat brengen op een normale manier in het leven te functioneren. De gek is niets anders dan iemand die zich abnormaal gedraagt. De therapeut brengt eenvoudig de abnormale man naar de normale staat.

Zijn hele werk beperkt zich tot de mind.

Hij kan geen meester zijn en als hij wenst dat zijn therapie betekenis heeft, moet hij functioneren als een voertuig, als een kanaal voor de meester die hij liefheeft.

Dan gaat de therapie door een transformatie.

Dan ben je niet enkel aan het proberen te werken hoe deze mensen weer tot een normale staat gebracht moeten worden; dat is slechts de voorbereiding. Je hebt de grond klaar gemaakt, maar denk niet dat je de tuin hebt klaar gemaakt. Na het voorbereiden van de grond zul je zaden nodig hebben, planten en veel zorg en veel liefde om een mooie tuin te maken. Een man kan normaal gek

zijn – dat is wat de hele mensheid is. Een man kan abnormaal gek zijn – psychoanalytici, psychologen, psychiaters proberen hem op een of andere manier terug te brengen.

En de derde categorie is de man die voorbij de mind is gegaan.

De functie van de meester is je voorbij de mind te brengen

De therapeut kan behulpzaam zijn, hij kan de grond prepareren, hij kan het onkruid verwijderen, maar dat houdt niet in dat hij een meester wordt, dat betekent niet dat hij een tuinman wordt. Dat is een totaal andere affaire.

Therapie zelf kan als een stap gebruikt worden, maar als je alleen therapie kent en niets meer voorbij dit, dan zal wat een stap moest worden een blokkade worden die je verhindert om verder te gaan, hoger, dichterbij jouw bronnen. Op dit ogenblik zijn over de hele wereld heel veel therapeuten. Maar mijn therapeut is uniek in de zin dat hij niet slechts werkt volgens de bevindingen van de psychologie – hij werkt volgens de bevindingen van Yoga, of Tantra, of Soefisme, of Zen, of Tao, of Chassisme. Hij is een spirituele gids. Maar hiervoor zal kennis slechts door boeken verkregen niet helpen.

Je zult door een transformatie moeten gaan.

En de deelnemers in jouw groepen kunnen ook behulpzaam zijn voor jou, net zoals jij behulpzaam voor hen bent; want hun problemen zijn jouw problemen, jouw problemen zijn hun problemen.

En onthoudt een ding: het is makkelijker iemands anders probleem op te lossen omdat je er niet bij betrokken bent. Jij staat er los van, jij kunt meer helder zien omdat je niet in de warboel bent. Je kunt die man helpen eruit te komen en je kunt er zelf iets van leren omdat jij vele keren in dezelfde situatie zult zijn.

Ik stond therapeuten toe in mijn commune te werken op de deelnemers en op zichzelf te werken.

Het echte werk is op jezelf.

Slechts als jij een licht binnenin je hebt, kun je in staat zijn het met anderen te delen.